

Teza: k.p.k. uchylenie orzeczenia

W myśl odpowiednio stosowanego przepisu art. 410 k.p.k. podstawę orzeczenia okręgowego sądu dyscyplinarnego może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Z protokołu rozprawy przeprowadzonej przez sąd nie wynika, aby przeprowadził on jakiegokolwiek dowody, co stanowi podstawę do uchylenia orzeczenia, zgodnie z przepisem art. 438 pkt 2 k.p.k.

Sygn. akt WO-106/15

ORZECZENIE

z dnia 30 marca 2016 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Jarosław Sobotka

Sędziowie: SWSD Teresa Famulska

SWSD Dariusz Drozdowski /sprawozdawca/

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Konrada Mazura po

rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego J. B.

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1, 2 i 3 i art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku z dnia 13 lipca 2015 r. sygn. akt OSD 10/2014

orzeka

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku,

2.

orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc zł) pozostawia do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku.

Uzasadnienie

Radcy prawnemu J. B. został postawiony zarzut:

naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 637 z późn.zm.) w związku z art. 1 i 2, art. 3, art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegającego na naruszeniu zasad wykonywania zawodu radcy prawnego w ten sposób, że pomimo złożenia w OIRP w Białymstoku w dniu 01 maja 2011 r. zawiadomienia o niewykonywaniu zawodu radcy prawnego, nadal faktycznie w dalszym ciągu wykonywał zawód radcy prawnego, a w

szczególności występował jako pełnomocnik W. B. przed Sądem Rejonowym i Sądem Okręgowym w B. oraz Komornikiem Sądu Rejonowego w B., a w szczególności w dniu 19 sierpnia 2010 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowych przez W. B., J. B., będąc jego pełnomocnikiem, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. W. w kwocie 1.990,00 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do okoliczności, które w rzeczywistości nie istniały, w ten sposób, że w Sądzie Rejonowym w B. złożył pozew o zapłatę za nienależyte wykonanie robót przy ułożeniu kostki brukowej na posesji w S. wiedząc o tym, że w rzeczywistości takie roboty nie zostały zlecone, przez co poświadczył nieprawdę w wyniku czego Sąd Rejonowy w B. XI Wydział Cywilny, w dniu 24 sierpnia 2010 r. wydał nakaz zapłaty sygn. akt (...). Zgodnie z wnioskiem podpisanym przez radcę prawnego J. B. skierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. P. K., prowadził on egzekucję komorniczą pod sygn. akt (...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku w punkcie 1 orzeczenia z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt OSD 10/2014, uznał obwinionego radcę prawnego J. B. za winnego zarzucanego mu czynu tj. naruszenia zasad wykonywania zawodu radcy prawnego oraz zasad uczciwości i rzetelności wymaganych przy wykonywaniu zawodu zaufania publicznego w ten sposób, że pomimo złożenia zawiadomienia o niewykonywaniu zawodu radcy prawnego, wykonywał ten zawód, występując jako pełnomocnik procesowy W. B. przed Sądem Rejonowym i Sądem Okręgowym w B. oraz przed Komornikiem Sądu Rejonowego w B. oraz w ten sposób, że doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. W., za co został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w B. tj. naruszenia art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. (Dz.U. z 2014 r., poz. 637 z późn.zm.) oraz art. 3 i art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Za ten czyn obwinionemu radcy prawnemu na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. została wymierzona kara pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego (punkt 2 orzeczenia). Obwinionego radcę prawnego obciążono również kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 500 zł (punkt 3 orzeczenia).

Orzeczenie zaskarżył obwiniony radca prawny odwołaniem z 11 października 2015 r.

Obwiniony radca prawny zarzucił błędy w ustalonych okolicznościach faktycznych poprzez pominięcie faktów powołanych w jego pismach, a stanowiących dowody niepodważalne. Wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w innym składzie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne. Na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. I tak w myśl odpowiednio stosowanego przepisu art. 410 k.p.k. podstawę orzeczenia dyscyplinarnego może stanowić tylko całościowy obraz okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Rozwinięciem tej zasady jest przepis art. 424 § 1 k.p.k., z którego wynika, że uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać zwięźle: 1) wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych oraz 2) wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia.

Przenosząc powyższe przepisy prawa na stan rozpatrywanej sprawy wskazać trzeba, że z protokołu rozprawy przeprowadzonej przez okręgowy sąd dyscyplinarny w dniu 06 lipca 2015 r. nie wynika, aby ten sąd przeprowadził jakiegokolwiek dowody. Rozwinięciem tej konstatacji odwoławczego sądu dyscyplinarnego jest stwierdzenie, że również w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia brak jest wskazania faktów, jakie okręgowy sąd dyscyplinarny uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Zgodnie z odpowiednio stosowanym przepisem art. 438 pkt 2 k.p.k. orzeczenie ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia obrazy przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia. Brak przeprowadzenia przez okręgowy sąd dyscyplinarny postępowania dowodowego stanowi właśnie obrazę przepisów postępowania. Ta obraza miała wpływ na treść orzeczenia, ponieważ okręgowy sąd dyscyplinarny nie oparł swojego orzeczenia na okolicznościach ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Stąd też nie pozostało Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu nic innego, jak uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku do ponownego rozpoznania, aby ten przeprowadził postępowanie dowodowe, a podjęte orzeczenie było wynikiem analizy zebranych w

sprawie dowodów. Podejmując rozstrzygnięcie po ponownym rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku uwzględni również orzeczenie o kosztach niniejszego postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.000,00 zł.